

Men spørgsmålet er, i hvor stort omfang vi skal acceptere, at nye administrative byrder bliver pålagt vores virksomheder, uden at det apparat, som erhvervsministeren og statsministeren har lagt meget vægt på, bliver anvendt. Det drejer sig om, at dette testpanel ikke bliver benyttet. Jeg synes, det er forkert og helt urimeligt over for erhvervsvirksomheder, at man på denne måde jasker et kæmpe lovforslag igennem, uden at virksomhedernes testpanel har været hørt, sådan som regeringen har lovet det.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg er glad for, at ministeren godt kan se, der kan være et problem for små virksomheder med arbejdspladsvurderingen, og jeg håber, vi kan komme videre med at få begrænset kravet om, at den skal være skriftlig for alle. Jeg glæder mig til svaret til hr. Hovmand.

Det, jeg vil spørge ministeren om, er, at hvis man i forbindelse med dette lovforslag vedtager en meget forenklet APV-model, som også lægger nogle begrænsninger på, hvilke virksomheder der er tvunget til at lave den, kan ministeren så garantere, at man i de forhandlinger, man skal have med venstrefløjen i efteråret om udmøntning af finanslovaftalen om en differentieret betaling til arbejdsskader, ikke vil lægge nogle ekstra krav ind. Det er lige præcis det, der er vores problem med arbejdspladsvurderingen.

Vi føler faktisk, at man burde udskyde den del af lovforslaget til efteråret, fordi det jo kommer ind i diskussionen om arbejdsskader. Og det nytter jo ikke så meget, at vi her i dag alle sammen bliver enige om, at det nu skal være enkelt, hvis man så efterfølgende føler, man er nødt til at gøre det mere detaljeret, fordi det ellers ikke vil passe i den nye arbejdsskademodul.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Dette med arbejdspladsvurderinger har faktisk optaget os ganske meget i forhandlingerne. Der har hr. Svend Erik Hovmand ikke været med. Vi har prøvet at spørge en – nu skal man passe på med at sætte karakter på – ganske god og anerkendt BST, hvad det egentlig ville koste, og hvordan man egentlig kunne lave en arbejdspladsvurdering. Og det er der kommet et par eksempler på.

Vil det være belastende for f.eks. en restaurant med 10 ansatte? Der skønnes det, at det vil tage i alt ca. 3 timer, og det kan se ud som det,

der kan stå på denne her lille seddel, altså et A4-ark. Og det er vel ikke noget at falde i svime over, havde jeg nær sagt, at vi i 1997, når vi har et ønske om et bedre arbejdsmiljø, så også får en fælles status over, hvordan arbejdsmiljøet ser ud, og hvordan vi kan få det til at blive bedre.

Der er faktisk mange virksomheder, der synes, det er en god idé, at hvis man skal drøfte det her med sine medarbejdere – det er der mange virksomheder, der gør – så skriver man det, man bliver enige om, ned. Det kan være, at man skal være mere varsom i sin tilrettelæggelse af arbejdet, at man skal have nogle nye stole, at man skal gøre rent på en anden måde, eller hvad ved jeg.

Det er vel ikke noget helt epokegørende, at man skriver ned på et stykke papir, hvis der i en virksomhed har været en drøftelse, og hvor der er nogle, der skal være forpligtet af de konklusioner, der kommer ud af den drøftelse. Det er det ene eksempel på en virksomhed.

Et andet eksempel er en jern- og metalvirksomhed. Det er en hotelproduktion med 5 ansatte, hvor problemerne har været støj og rod og uhensigtsmæssige arbejdsstillinger og tunge løft. Der har man selvfølgelig også kunnet kigge på nogle løsninger, f.eks. støjdæmpning af maskinen, fast oprydning, ændring af maskinopstilling, at give medarbejderne forståelse af, at man måske kan stå og gå på en anden måde, og hvad ved jeg. En sådan arbejdspladsvurdering har taget 1 time til gennemgang af problemerne, kortlægning og prioritering og ansvarsfordeling og 20 timer til at få løst de problemer, der måtte være. Så lidt skal der til.

Det er jo en myte, at det er sådan, som en af ordførerne, jeg tror, det var hr. Tom Behnke, sagde. Han sagde, at på de små virksomheder taler man jo sådan set om det, og så indretter man sig efter det. Jamen det er faktisk sådan, at det er de små virksomheder, der er ganske store leverandører til de arbejdsskadestatistikker, som belaster samfundsøkonomien, og som belaster det enkelte menneskes liv og velfærd. Det er også de små virksomheder.

Jeg er optaget af, at det skal være enkelt, at det skal være ubureaukratisk osv., men jeg går ikke på akkord med, at ansvaret for arbejdsmiljøet også hos de små virksomheder skal føles forpligtende.

Jeg blev spurgt, om det havde været til høring i testpanelet. Svaret er nej, i hvert fald ikke mig bekendt. Men som sagt har det været til en drøftelse og en høring hos arbejdsmarkedets parter,